

Předsezónní 2016

aneb

... druhý výjezd...

Předsezónní 2016

Výjezd druhý 17.1.

Také tentokrát vám bude kalendář akcí k ničemu. Ani tuto akci v něm nenajdete. No, akci... Sice jsem to pustil do světa, že počasí vyzývá k výjezdu a nabízel účastníkům nevšední zážitky, ale na srazu nikdo není. No nic, pojedu sám. Koneckonců hlavním úkolem je sice se jet vyvětrat, odreagovat se a zkusit najít spojku mezi Vltavou a Berouňkou, ale hned druhým v pořadí jsou testy mého elektromiláčka. Sice už nějakou dobu na něm jezdím do práce, ale tyto výsledky nejsou vypovídající. Tak vzhůru na cestu.

Od Vršovického nádraží odjíždím sám směrem k Vltavě. Řeka sama v tomto období není nijak zajímavá. Co však zajímavé je, je stezka podél ní vedoucí. Na ní se ocitám za pár minut a jízda je nesmírně pohodová. Vůbec nepotřebuju elektropohon. Jede to krásně, vítr nefouká, je pod mrakem, trochu sněží a na teploměru čtu 5°C. Trochu mně překvapuje kolik se dnes vylíhlo běžců. Naštěstí nejsou nijak otravní, jako například bruslaři, pejskaři, či obruslené maminky s kočárky.

Krajina kolem je zimní, lehce posněžená a kromě několika zástupců ptací říše se nikde nic nehýbe. Právě míjím lávku přes Vltavu a Berouňku a mířím dále na Zbraslav. Jede se více než dobře. Právě podjíždím most Závodu Míru, najíždím na rampu a přes most na křižovatku s odbočkou na Štěchovice. Pořád nepotřebuju motor a co víc, nechci jej. Zvažuji, zda byl dobrý nápad si tento stroj pořizovat.

V tomto duchu, v úplném poklidu jedu ulicí K přehradám až do Měchenic. Tady mi navigace vypráví něco o odbočení vpravo a píše, že jediná možnost je použít ulici Sloupeckou. Aha, a tady asi bude testovací kopec.

Ano, je tomu tak. Hned za odbočkou by to chtělo spíš schody. Úplně automaticky podržuji a přidávám na síle šlapání. Za chvíli mám ten nepříjemný, prudký vyhoup za sebou. Teda to jsem pako! Mám přece motor! No nic, snad příště. A nebo vlastně můžu začít hned. Vyhoup mám sice za zády, ale kopec je stále dost příkrý a podle mapy v navigaci dost dlouhý. Beru tedy opatrně za rukojeť zrychlovače, záběr motoru srovnávám s rychlostí šlapání a potěšení sleduji jak se mi na pedálech odlehčuje. Stále opatrně přidávám a přestávám šlapat. Je to velmi zvláštní pocit. Na palubě to ukazuje, že z baterie odebírám 800 wattů. Je to stejných 800, jako když normálně šlapu? Budu to muset po dojezdu nastudovat.

Krajina kolem je venkovsky zimní. Avšak ne Ladovský.

Asi by stálo za to vám představit mého nového miláčka. A nebo, jak říkají moji blízcí – co jsem to zase spáchal...

Tak co, líbí? Ne? To máte blbý. Mně se líbí. Zejména proto, co všechno umí.

Nejprve cingrlátka:

Hlavní světla. Vepředu SolarStorm, 2x LED 5W (spřažené se zadním světlem), tři režimy intenzity (už při prvním svítí jako auto), jeden režim Flash. Signalizace kontrolkou na řídítkách.

Poziční světla (denní svícení spřažené se zadním světlem) 2x LED 1W. Vzadu LED 3W vestavěný do klasického cyklosvětla, režim zap/vyp.

Brzdové světlo 6x LED 0,3W (intenzita světla jako u motocyklu). Signalizace kontrolkou na řídítkách.

Blinkry. Vpředu a vzadu 12x žlutá LED 0,2W (přestavěné blinkly z motocyklu), v konci řídítek (přímo do strany) 1x LED 0,5W, signalizace blikání kontrolkou na řídítkách a bzučákem.

Vestavěný voltmetr napájení nemotorové části „na dotaz“ (tlačítkem).

Napáječ pro odnímatelnou GPS.

Trvalé **nabíjení akumulátoru** nemotorové části generátorem v náboji předního kola.

Motorová část.

Motor 1400W spouštěný zrychlovačem, nebo asistentem, nebo kombinací obého.

Zrychlovač. Ovládací otočná rukojeť na pravém řídítku, plynule přidává/ubírá výkon motoru a to do hodnoty nastavení omezovače.

Asistent. Tlačítkem nastavitelný výkon, 5 stupňů, spouští se šlapáním. 1. stupeň – šlapací výkon + 200W, 2. stupeň + 400W, 3. stupeň + 600W, 4. stupeň + 800W, 5. stupeň plný výkon do hodnoty nastavení omezovače. Asistent odepínatelný vypínačem na řídítkách.

Omezovač. Plynule nastavitelný 0 – 70 km/h.

Tovární nastavení 25 km/h (dle zdejší legislativy). (Při maximálním nastavení lze na rovině 1,2 km dlouhé, rychle dosáhnout a držet 50 km/h. Avšak žere to baterku). Mnou nastaven na 30 km/h. (vůbec není třeba jezdit rychleji a má to výrazně nižší spotřebu).

Tempomat. Zrychlovačem plynule nastavená rychlost se potvrdí tlačítkem. Minimální rychlost je držena na hodnotě tempomatu, maximální + 7 km/h. Při překročení začíná motor brzdít rekuperací.

Rekuperace. Zpětné nabíjení akumulátoru překročením nastavené rychlosti. Lze rovněž používat jako zrychlovačem plynule regulovatelnou motorovou brzdu s vedlejším efektem nabíjení akumulátoru.

Asistent pro vedení kola. Dlouhým podržení tlačítka se kolo dá do pohybu rychlostí 6 km/h. Hodí se třeba k výjezdu po lyžinách na schodech, nebo při vedení kola do prudkého, nesjízdného kopce.

Zobrazovací jednotka. Obrazovka na řídítkách, která zobrazuje kdeco. Od stavu baterie, přes všechny možné hodnoty rychlostí, teplotu, stupeň asistenta, odběr z baterie a mnoho dalšího.

Stisknutí pák brzd ruší všechny funkce a vypíná motor.

Zvonek. Zatím nenamontovaný. Elektronicky vytvořený zvuk tramvajového zvonku (včetně simulace rozjezdu a dojezdu motoru zvonku), akustický tlak 120 dB.

To by myslím stačilo. Jak tu tak stojím, začínám chladnout.

Navigace mi po pár desítkách metrů navrhuje použít modrou turistickou značku. Na mapě to vypadá dobře. Při příjezdu na odbočku je jasné, že to neklapne. Je tu sníh. A docela dost sněhu. Tak nic, bude silnice. Navigace to s nelibostí přepočítala a vedla mě dál. Asi za dva kilometry končí kopec nahoru. Vypínám asistenta, kterého jsem zkoušel ve všech stupních a jedu za svoje. Jasně, to se mi to jede, po rovině a z kopce.

Čisovice. Teď ještě minu Mníšek a pak budu zkoušet rekuperaci. Až do Dobřichovic to bude dost z kopce. Jede se velmi dobře, motor nepotřebuju. Je ne třeba dávat pozor. Trochu přituhlo a poněkud to klouže.

Po pár kilometrech jsem na hraně kopce. A zjišťuji, že nahodit rekuperaci není jen tak. Musí se totiž přidat tak, aby byl motor v záběru a teprve pak lze ubírat. Povedlo se mi k tomu zapnout tempomat. Kolo drží rychlost 23 km/h. Je to tak akorát, abych nemusel použít brzdy. Kdybych to udělal, shodil bych tím nastavení tempomatu. Trochu nevýhoda je, že začínám chladnout.

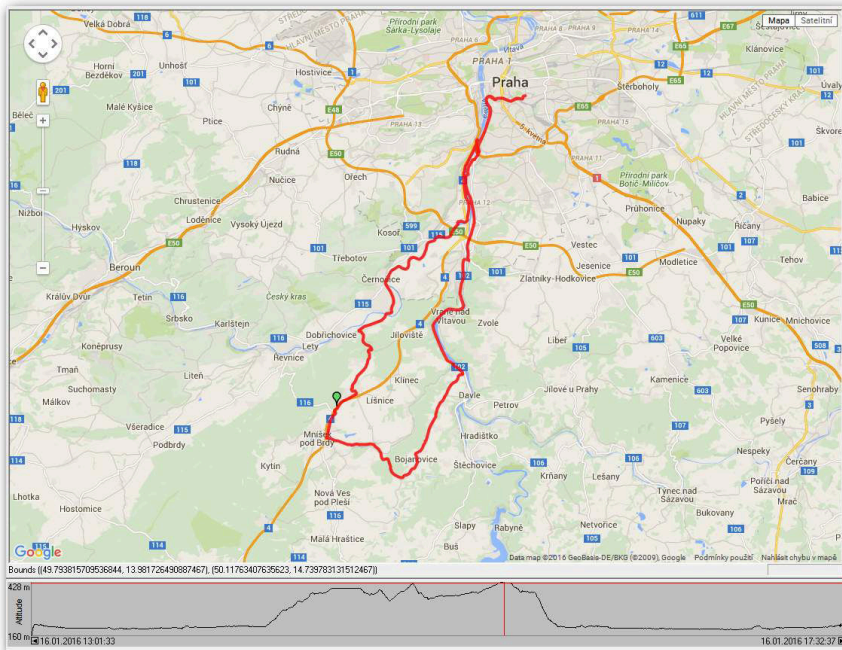
A jsem dole. Dobřichovice. Palubní voltmetr ukazuje, že díky rekuperaci přibýly dva volty v baterii. To vypadá dobře. Všechno to vypínám a pokračuju za své. Kolo jede báječně, šlapání nijak nevysiluje.

Další část není zajímavá. Je to normální návratovka. Motor nepotřebuju. A vlastně až domů se nepřihodilo nic zajímavého. Krajina kolem je pořád zimní, lidí minimum, bruslaři žádní, prostě pohoda.

Před šestou večerní se setmělo. V rámci zkoušek si hraju s předním světlem. A musím přiznat, že žádná z konstrukcí světel z mé dílny těchto výkonů nikdy nedosáhla.

A je to. Jsem doma. Je mi hezky, únava žádná, to, co mi předvedlo kolo se mi líbí. Jenom jsem zase vyměkl a jel jsem hlavně za své. Tudíž jsem těch zkoušek moc neudělal. No tak snad příště.

Trasa:

© Hell's Tour club 2016
Dig
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu